VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DUNAI VASMŰ ÉPÍTŐJE

DUNAI VASMŰ ÉPÍTKEZÉS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. évfolyam. 3. szám. — Ára: 30 fillér — 1951. január 16.

A küldöttek üzemi pártkonferenciáinkon kommunista nyilatkozattal mondták el azt, amivel a tagság megbízta őket

Az elmúlt heten pártcsoportokban és egyéni beszélgetésekben a pártkonferencia küldöttjeinek a pártmunkáról szóló beszámolóit vitatták meg a kommunisták. Ezen az értekezleten résztvettek az alapszervezetek a legjobb, kommunistákat, a legjobb dolgozókat, élmunkásokat, szakmunkásokat küldték erre az értekezletre, hogy tájékoztassák a pártmunkát, és a termelő munka eredményeit és tapasztalásait.

Az ellnöri vitában, a pártbizottság titkára referátumában, majd pártvezetőink a munkáskor helyszínén, hogy ott az eddig elért eredményekről, és amelyet tanulságul a más munkahely munkásaiban is.

A tőke körét számolták arra, hogy a fa- és üzemfelújítás terén mi mennyiben fogyatékosságok vannak. Az építkezésben sokkal több kezdeményezés és jó munkás van, akik akadnak arra, hogy pártunkba kerülhessenek, mint ahány megjelölt helyeznünk a pártszervezetben.

— De nem szabhatjuk azt sem — mondotta Szabó elvtárs — hogy az agitációnk megfelel a követelményeknek. Maga a pártbizottság sem fell meg mindenit ezen a területen. Az agitációs munka gyengeségét megmutatkozik a munkafegyelemben és a termelésben. Még vannak munkások és műszaki vezetők, akik a rájuk bízott feladatokat hanyagul és felelőtlenül végzik.

A titkári referátum után a küldöttek sokszor igen éleset, de helyes kritikával támadták a pártszervezet és a vezetőségek munkáját. A küldöttek tudomásul vették, pártértekezlen, hogy az alapszervezetek jó válaszolták és, mert kommunista nyilatkozattal és bátor küldöttsort mondottak el mindenki, amiket az alapszervezet, tagsága megbízta őket.

...A hibák kijavításáért ő is felelős vagyok...

Minden küldött gondolatát fejezte ki Czövek elvtárs, amikor azt mondta: „A Kongresszus sikere minden pártagon, minden dolgozón múlik." Elmondta, hogy ők még nem szervezték brigádokat, — de a kongresszusi verseny szerint már szinkel egy-két brigád. „Lenki elvtárs azt mondta, hogy nem csinál fürdőt kommunista — folytatta Szabó elvtárs — mi is legyünk fáradhatatlanok a munkában, a tanulásban és dolgozók társaink tevékenységében."

Mórics József elvtárs, üzemvezető kerülésre kiállta a műszaki vezetőt. De úgy bevett minden hibáról, hogy azért ő is felelős, ő is kötelezve van arra, hogy elhagyjae a kijavítását — mert kommunista.

A kétszer ugyanazt mindenkinek technikus, aki technológiát az építkezés terén. Ilyenek nem élik el a csoportot munkások hadjak vegre azt a feladatot."

Kiss László elvtárs a DISZ-bizottság beszélte tükrén arról beszélt, hogy az ifjúsági szervezetet a Dunai Vasműben a Párt egyre hatásosabb segítőcsapatává fejlődik. Az nagyon fontos, hiszen mégis Rákosi elvtárs a DISZ-re bízta a Dunai Vasmű felépítését. Hibának mégis, hogy a bizottságunk gyenge a kapcsolata az alapszervekkel. De egyre javul a mozgalmi munka, az új vezetőségek munkafelajánlásokra szervezik a fiatalokat.

Arató György elvtárs az építkezés egyik legnagyobb problémájáról, a normán alul teljesítményekről beszélt: „Nem csoda, hogy a falvakból most hírkerülő fiatalok brigádjai nem teljesítik fel a normát. Nem ennyire, mint a munkamódszereket. Láttam olyanokat, akik évtized versenymunkát dolgoztak és nem tudták, hogy miért nem teljesítik a normát." A mi brigádunkban megszervezem a munkamódszerelőadást."

„Felajánlottuk, hogy 25 százalékkal túlteljesítjük a normánkat. Ezt elértük, de nem állunk meg. Új vállalást tettünk a pártkongresszus tiszteletére.

Arató elvtárs eredménye, az mondják, hogy ő a brigádjának a tagja, és a Dunai Vasmű építői hírek a Párthoz a Dunai Vasmű építői, ezt bizonyítja, hogy nem egyszerűbbé, Arató elvtárs brigádjának nagy eredménye."

Hitvégi elvtárs, alapszervi pártitkár bírálatot gyakorolt a „tetlenkedő" felett, hogy nem tudjuk az vezetőt megszervezni a munkaszervezésben, a munkamódszerelőadásban.

Ugyanígy a munkafegyelem, ez a lazaság, ami a munkaszervezésben van, ezt is a vezetőségnek, nem bízta meg a „Ávó" a vezetőségi tagokat. Megígérte, hogy a Bihákai kikészítőbeli, a pártmunka megjavítóinak kérni a kongresszus, kérőért.

Meg vagyunk győződve arról, hogy ez az üzemi pártértekezlet egész pártmunkánkban megjavítható változásokat von maga után. Ugyanakkor pedig hozzájárult a pártértekezlet a termelőmunkában és a műszaki vezetésben megmutatkozó hiányosságunkat a kiküszöbölésére.

Így bátran elmondhatjuk, hogy a mi üzemi pártértekezletünk méltóképpen hozzájárult az V. pártkongresszus célkészítéséhez.

„Amit a Vigi-brigád vállalt a pártkongresszus tiszteletére a László-brigád túlteljesíti

A pártkongresszus tiszteletére hat kocka épület fedém alá helyezését vállalta a kilenc kockát építő csoportja. — „Bizony itt még nagyon meg kell fogni a szerszámot, hogy a felajánlást teljesíthessük" — mondja Arvai elvtárs. „Ha ilyen idő lenne továbbra is, mint most, talán még a kilenc kockára is ráütünk a fedémet a hat helyett. — folytatta mondanivalóját, s mikor feltesszem azt a kérdést, hogy a rossz idő ellenére elkészülhet-e a hat kocka, Arvai elvtárs egy pillanatig sem habozik a válaszban: „Megteszi".

— Ezen az építkezésen dolgozik a László-brigád is. Téglát szállítanak. Mindössze egy-két napja vettek át a Vigi-brigádtól ezt a munkát. Nem kis feladatot vállaltak, hiszen a Vigi-brigádnak jó híre volt a városépítkezésnél. A kongresszusi felajánlást még a Vigi-brigád tette: 155 százalékról 175 százalékra ígérték a teljesítményvállalás emelését. Mikor a Vigi-brigád elindult Tatabányára, hogy a hősi halott bányászok helyébe álljanak, a László-brigád tagjai azonnal munkához láttak. Egy ember maradt vissza a Vigi-brigádból, csupán Karajkó elvtárs, a brigád-bizalmi, ezért jött az új brigád hét tagból.

„Fukarékoskodunk, felszállítjuk a fölös téglát is"

A Szombor László elvtárs, a László-brigád egyik tagja, örömmel beszél Karajkó elvtárs átadta az új brigádnak a régi brigád jó tapasztalatait. Egy kis tartalékban 50—60 téglát is begyűjtünk raktunk. „Hát ha még jegyeznék le ezt is" — kérdezi az elvtársat. — „A mai napon, ha úgy hozza el itt 12.000 téglát szállítottunk fel fiten a harmadik emeletre, pedig legtöbb 50 méter távolságra vannak a téglaoszlopok. De megy a munka, mert mi szívvel-lélekkel dolgozunk, s olyan tagja van a brigádunknak, mint Póczak Laci, aki állandóan jókedvet derít beszélnek. Baranyai, Vörös, Svarcsics, Pammer örömmel beszélnek róla. Bárki összevesztet a hős szovjetek közben, hogy ez a brigád, már összeforrott, közösségben él, közös munkalelkülete van. Kőrös ügyük a takarékosság is. „Felszállítottunk mi minden darab téglát, az utolsó darabig, esetleg a teljesen elöregedett, kereszformájú téglákat nem adtuk fel. De holnaptól kezdve, már azt is fejjünk, hiszen a kőművesek is tettek Laci-ban, és Mól tudják használni azt is.

„A vállalt 175 százalék helyett 196 százalékot értünk el"

Így ve a számba a brigád minden lehetőségét. A mai napon 196 százalékos eredményt értek el; de holnap, már magasabbra akarnak törni.

László és Karajkó elvtársak szemére gyerek. Ok már tagjelöltek. De a többiek is: a DISZ-ek és a többi pártonkívüli is tanulni akar. Tudják, mindannyian, hogy a kongresszus sikeréért, az építőmunka megegyetértésért, csak úgy tudnak eredményesen dolgozni, ha tudásukat is növelik.

— „Holnap már biztosan nagyobb eredményt értünk el" — ezzel a néhány szóval búcsúznak a brigádtagok, s az egyik szembe az üzemre, a másik pedig hazafelé tart, de a biccsőszlopban, már benne van a holnapi harc ellátása, és a győzelem biztosága.

— tóth —

A Pusztakürti-brigád tagjai is túl akarják teljesíteni vállalásukat!

Megjavult a fegyelem, megindult az egyéni verseny a brigádban

A Pusztakürti-brigád kubikosai mindig túlteljesítették a normájukat. Arra törekedtek, hogy minden héten magasabb teljesítményt érjenek el. Nem volt azonban határozott célkitűzésük, hogy valamelyik határidőre egy meghatározott nagy teljesítményt akarnak elérni. Néhány hete Ihász elvtárs, az alapszervi pártitkár megláto a brigádot. Elbeszélgetett a brigád tagjaival a Párt, a V. Kongresszusról, és arra felkeszítette őket, hogy készüljenek munkaversenyivel a kongresszusra.

Otthon, a szállásheyen megbeszélést tartottak. Pusztakürti Pál így beszélt: „Elvtársak! A Párt vezetésével értük, el eddigi eredményeinket, a szabad, boldog élet.

Egy készüljünk a pártkongresszusra, hogy a Párt szavát fogozatlan valósítjuk meg, meggyorsítjuk a munkánkat."

A brigád legnagyobb teljesítménye 144 százalék volt, addig. Megnúd a, hogy ha átlagosan 130 százalékot érnek el, akkor hat nappal az előirányzott határidő előtt befejezik az első kő útnapban részükre kijelölt munkát. Hat nap megtakarítás kevés nekünk túlteljesítjük — így határozott a brigád. Közösen elhatározták — hogy teljesítményüket 160 százalékra emelik.

Szokatlan feladatot kaptak. Egy hosszabb útszakaszt kell elkészíteniük, sok földet kell elhordaniuk. *Az első héten, egy hétjen nyugszott a brigád, a kubikosok egymást akadályozták a munkában.* Akadtak olyanok is, akik nem használtak ki jól a munkaidőket. Az eredmény, elszomorító lett, mert a *vállalás előtti teljesítmény sem érték el.*

Jákó Ferenc és még néhányan elbeszélgettek, esténként a fegyelmezetlenekkel: „A kongresszus megjelöli a Párt útját, és ez az egész magyar nép útját jelenti. Méltóan ünnepeljük meg ezt a nagy eseményt, dolgozzunk lelkiismeretesebben." S megjavult a brigádban a fegyelem.

Megvalósítják a versenyt brigádon belül — mondta Pusztakürti elvtárs.

Felosztották az útszakaszt és mindenki megkapta a maga feladatát. A brigád tagjai állandóan szemmel tartották egymást és egyikük sem akart lemaradni a másik mögött.

Dénes Bálint elvtárs, pártnak kommunista kötelességének tartja, hogy jó példával járjon elől. Versenyre hívta Li a társait.

A brigád legtevékenyebb csoportja a Nagy-Sándor munkacsapat. Külön dolgozzák és meg is győzhetik, hogy hősök néven is emlegessék őket. Egy nyugodtomb oldalt raktak kocsiszárú.

Különleges munkamódszerrel dolgoznak. Csátalnyai és Iapáttal egy-egy földtömb alá ásnak és azután ezt elszakítják.

Így gyorsan, könnyen megrakják a kocsikat. Még arra is gondot fordítanak, nogy esténként felszedjék az agyagból megfagyott rakodó alól a lehullott földet, mert az reggelre megfagyna és a szcellát akadályozná 200 százalékot teljesítenek és versenyre hívják a többi kocsirakó csapatot. *Nagy a versenyfendulet: a Párt kongresszusára készülnek!*

— világ —

Mondd el üzenetünket a pártkonferencián...

Lőrci József elvtárs, a magasépítő 2-es sz. alapszervezetének küldötte számára az alábbi levél érkezett:

Kedves Lőrci elvtárs!

Nagy felelősséggel tuháztott fel a 2-es sz. alapszervezet, taggyűlése akkor, amikor a gyári pártkonferencia küldöttjeit megválasztotta, abban a tervben vártak ingadozónak kedves elvtársam, hogy mit várok tőled, s mit várnak tőled a dolgozók és a kommunisták. Lát gondolom, hogy a mi munkánk megszervezésében kezdő eszközöknek az üzem pártkonferencián elhangzó javaslatok és megfontolások nyomán is sok határozat.

A mi drága Rákosi elvtársunk arra tanítja bennünket, hogy mindenkinek ebben az országban gondoljunk, mint kommunisták csupán jelelőnek, és ezt a felelősséget érzem ér. A mégy jelöltem a pártértekezlet tárgyalásra és eredményekre. Nekünk ha nyitom hozzá alaunk járuha a Pártkongresszus előkészítéséhez, elsőrendű rennet kell tervemlem saját munkánkon a üzemben Osztályon. — Ez úgy látom, hogy a Üzemben Osztályon nem eléggondolnak a munkásosztály, a dolgozó népünk érdekei. Ez például, legszigorúbban változtatni kell az indokolatlanul sok tükröket a gépek hiányos kihasználásán, a munkát akadályozó szervezőmíhiányon, de változásnak kel bekövetkezni a brigádok szervezésében is.

A hibákat nem tűrhetjük tovább. Vezetőinktől megköveteljük, hogy a legerősebben hasonuk hozzá ezekek a hibáknak a kiküszöbölésére. Arra kérlek, hogy mondd el a pártkonferencián, hogy nem tűrjük helyeznek, hogy a pártbizottság, mintán tudni ezekről a hibákról, nem jött le tőlünk, hogy segítségünkre legyen a hibák kijavításában. Ha a múltban több segítséget kapunk a pártbizottságtól, akkor minden nehézséget le tudunk küzdeni. Azt is el kell mondanod a konferencián, hogy Szabó elvtársat nem tartjuk jó vezetőnek, nem is tartjuk alkalmasnak erre a munkára, mintán a termelőerők érdekében kijelentette, hogy a Gérészet Osztályon olyan speciális helyzetben van ahol terzet kiszínni nem lehet. Mi azt szeretnénk, hogy az üzem pártértekezlet ezeket meg Szabó elvtársat, hogy a Gépészeti Osztályon is kell és lehet terzet kiszínni.

De még el kell mondanod azt is, hogy jó, hogy Czövek elvtárs által tett megjegyzés „akadályosság brigádmozgalmat nem a pártbizottság, sem a szakszervezet eddig nem támogatta és nem karolta fel, tehát eddig a tolmácsosság brigádban egyedül maradt. De úgy is már, sok évtelen ungatott mozgalmunk meg a népszavazás számára.

Azt várom a pártkonferenciától, hogy pártszervezetünk nagyobb figyelmet, nagyobb kötelezettséget és a pártmunka pontos elszámolást követelje. Ne forduljanak elő a jövőben, mint például a mint lefolyt agitációs iskolában, hogy egyes népnevelők egy részt egyszerűen nem jelent meg. Ha figyelemre, rendszeres és beszélgetés pártmunkára nevelják tagságunkat, akkor olyan pártszervezetet alkothatunk itt a Dunai Vasmű építőszemélyzetén, amelynek segítségével minden nehézséget le tudunk majd győzni.

Mi a Dunai Vasművet határidő előtt akarjuk felépíteni, és úgy nem tűrhetünk tervszerűtlenséget és a tervtől való elmaradást. Nálunk a Gépészeti Osztályon vannak sajnos ezen a területen komoly hiányosságok. Ezért vállalják, hogy a pártkongresszusig ezeket a hibákat kiküszöbölik.

Ezt a magam részéről azzal járulok hozzá, hogy a műszaki beosztott szakszervezetben a szervezés, rögzítés és ellenőrzés jegyek tartani, amelyekre fejlődés tudósmat a jegyen adni. De vállalom azt is, hogy a pártkongresszusig egy legjobbat nyerek, szemben pedig a „Szabad Nép"-kampányban is az előírtaktól jobb szerezni.

Arra kérlek tehát, Lőrci elvtárs, hogy ezeket mondd el a pártkonferencián, s remélem, hogy ezzel az is hozzájárulok Párt ink V. kongresszusának méltó előkészítéséhez.

Üdvözlettel:

ANDÓ FERENC

Kedves Andó elvtárs!

Azt üzenjük Néked, hogy az üzemi pártkonferencián Lőrci elvtárs az általad kapott szempontokat jól használta fel teljesítette küldetését.

SZERKESZTŐSEG

HÁRMAN A KÜLDÖTTEINK KÖZÜL

Kórik Gábor

Kórik Gábor sztahánovista ács. Hosszú utat kellett megtenni a máriapapi uradalmi cseléd gyermekének, míg megbecsült sztahánovista lett belőle. A 30-as évek végén egy falusi ácsmesternél „maskodott", ahol ugyan nem a szakmáját tanulta meg, de an-

nál inkább a krumplipucolást és a házörülli munkát. Kórik elvtárs már gyermekkorától kezdve saját magán és családján tapasztalhatta a Horthy-fasizmus megnyomorító és könyörtelen kizsákmányoló rendszerét.

Miután 1941-ben segéd lett, felment Budapestre munkát keresni. Hosszú heteken keresztül munka nélkül nyomorgott Budapesten, s abból élt, hogy a „nagyságos asszonyoknak" a piacról hazahordta a kosarat. Végül elhelyezkedett. Igaz, hogy csupán napszámosnak vették fel nagyobb építkezésre, és itt munka közben leste a tapasztalt ácsok munkáját. Nagy szorgalommal tanult és így sajátította el a szakmáját, így lett belőle ács.

Az egyik munkahelyén: 1943-ban ismerkedett meg a mozgalommal, akkor lépett be a MEMOSZ-ba. Ezután *Kórik* elvtárs, már tudatosan harcolt az akkori rendszer ellen. Részvett sztrájkokban és itt forrt össze a mozgalommal. Egy évvel később 1944-ben romtakarítási és helyreállási munkára vezényelték, ahol súlyos baleset érte. Hosszú hónapokig kórházban feküdt. Alig, hogy felépült, behívó kapott, s mivel katonai szolgálatra — halesete folytán — alkalmatlan volt, munkaszolgálatra osztották be. Itt a nyilas tisztek „nevelési módszere" folytán újra megbetegedett, és mint fekvő beteget, kibocsátják Auszwitzba Ott, a kórházban szabadítják fel őt a szövetséges csapatok. Hosszú hónapokon keresztül „élvezte" az amerikai orvosok gondoskodását. Alignegy felett megszökött és hazajött. Visszaszerzi szülőfalujába, ahol csakhamar a Kommunista Párt tiszteletbe lett, de ugyanakkor szorgalmasan részvett az újjáépítő munkában.

Kórik elvtárs még nagyobb lendületet látott hozzá a tanuláshoz, majd Nyíregyházán egy nagyobb építkezésnél megismerkedett Pozsonyi elvtársal, a Szovjetunióból hazajött híres sztahánovistával. Ha a könyv is szakmában lehet sztahánovista módon dolgozni, miért ne lehessen az ács szakmában is — mondotta Kórik elvtárs. — Így lett Kórik elvtársból, mint ahogy ártatlanul harcolt a maradiság ellen; sztahánovista Kórik elvtárs nem fe'ejtette el, hogy a neki úgy kellett megtanulni a szakmáját, hogy titokban elleste munkásait. Sztahánovista iskola megindítását kezdeményezte és szóra szorgalmasan tartja és képezi az új szakmunkásgárdát.

— F —

Török Ilonka

Török Ilonka sorsa a felszabadulásig nyomor és nélkülözés volt. Apja a Matolcsyak birtokán cselédeskedett — lótásról-vakulásig fürta mások földjét. Azonban más a sorsuk a felszabadulás óta. A Török-család élőlt feltárnik a boldogabb élet ajtaja. Török Ilonka is szabad, boldog ember lett, akit szeretnek és megbecsülnek munkatársai De ő is megtesz mindent munkatársaiért.

— „Tegnap este olyan hirtelen növekedett a munkások száma, hogy éjszaka is krumpli kellett hántolni. Nehéz felkelni éjszaka és újra munkába állani, de amikor 3000 emberről van szó, akkor semmi sem lehet nehéz."

— Így vélekedik *Török* Ilonka. Így viszonyul ő a Dunai Vasmű dolgozóihoz, ez az álláspontja, ami kommunistához méltó álláspont.

Elvtársai így vélekednek róla: — „Nem tud eltelni a feladatokkal, amit a Párt rábíz, azt a naráadéktalanul megcsinálja."

Már szülőfalujában, Farmoson is vezetőségi tagja volt a Pártnak. A választások során a nagykátai járás tanácstagja lett. Ezután ment el háromhónapos ápolónőképző iskolára. Pesten hallott a Dunai Vasműről. Jónéhány társával idejött. Először segédmunkás volt az Arval-csoportnál. Téglát és meltert hordott. Első lépése itt is az volt, hogy pártmunkára je-

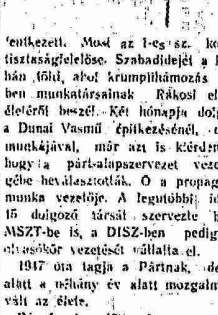

entkezett. Most az 1-es sz. konyha tisztaságelőlése. Szabadidejét a konyhán töltí, ahol krumplihámozás közben munkatársainak Rákosi elvtárs élményeit beszél. Két hónapja dolgozik a Dunai Vasmű építkezésénél, de jó munkájával, már azt is kérdezgette, hogy a párt-alapszervezet vezetőségébe beválasztották. O a propaganda munka vezetője. A legutóbbi időben 15 dolgozó társát szervezte be az MSZT-be is, a DISZ-ben pedig egy csoportot vezetését vállalta el.

1947 óta tagja a Pártnak, de ez alatt a néhány év alatt mozgalmassá vált az élete.

Pár évvel ezelőtt még nem gondolta volna mindezt, és ma? — Elvtársai küldötteinek válaszolták. A Párt pedig egyre nagyobb és szebb feladatok megoldását bízza rá. Török elvtársnőnek növekszik a tudása, növekszik az ereje, a kötelességérzése is a Párt, a nép, a béke ügye iránt. Es tudja, hogy sokat kell még tennie a Pártért.

— T —

Prjevara Ferenc

Prjevara Ferenc elvtárs, a gyárépítési részleg főépítésvezetője. Fiatal korában két szakmát is tanult, az üvegezést és a könnyűcs szakmát. Szerette az épületek rajzait és gyakran tanulmányozgatta őket, amikor éjjeli őrként az építő-irodában lakott. Mindig tób-

bet akart tudni a szakma titkaiból, a szakma iránti szeretete késztette arra, hogy tanuljon, lejtessze a tudását.

Harminc napban munkavezető lett. Akkor még nem gondolkozott kommunista módra. Nem vette észre, hogy kizsákmányolják és hogy ő is segít kizsákmányolni. Az volt a fontos a számára, hogy a szakmában dolgozhasson és kifejthesse tudását. A háború éveiben a Mátravidéki Erőmű építésénél dolgozott.

A felszabadulás után azonnal bekapcsolódott az újjáépítésbe. Egyre-másra csak a munkaszeretete lendítette előre a munkájában — de később tapasztalta a Párt, hogy Csonka a kommunisták s a Párt vezette munkások akaraterejét, munkalendületét. Tanulmányozni kezdte a Bolsevik Párt történetét, megismerte a kommunisták célkitűzéseit, egyre világosabban állt előtte, hogy most a munkáját a haza felvirágoztatásáért végzi. Lelkiismeretesebb, gondosabb munkát végzett, ezentúl. Es 1948 tavaszán belépett a Pártba.

Eredményes munkát végzett az ón-építkezésen. Az egyik helyen ügyelete a darabbéri, felbontotta a tervet a munkások számára és ezzel meggyorsult az építkezés üteme. Mult évi munjusában az élmunkásjelvény mellé sztahánovista oklevelet szerzett és a különböző építkezéseken végzett jó munkájával kiérdemelte a kiváló munkás címet is.

A Dunai Vasmű építkezéshez december elején érkezett. Azonnal munkához látott. Akiknek bírt munkát biztosítani a résztegén, máshová helyezte őket. A hozzá beosztott fiatal mérnököket, technikusokat építésvezetővé tette meg, hogy fejlődésüket elősegítse, gyakorlatot szerezzenek maguknak a szakmában. Az elmúlt hetekben kibarcolta, hogy a szállítók ne borítsák le a csillérfi a téglákat, hanem máglyára rakják ki. A vezetésbe bevonja a dolgozókat a a munkavezetőket is: javaslatokat felhasználja. Jellemző a munkájára, hogy abbet van kint az építkezéseken, mint az irodájában. Különösen az ifjúsági építkezéshez jár sokat.

A jól dolgozó kommunista főépítésvezető méltón képviseli a Dunai Vasmű építő kommunistá és becsületes pártonkívüli munszaki értelmiségiket!

(—S—)

Méltók leszünk értünk halt bátyádhoz, határidő előtt felépítjük a békeművünket

Drága Borisz Ivanovics Kozlov!

Nagy szeretettel olvastuk mi, magyar ifjak leveledet, Borisz Ivanovics Kozlov elvtárs, amely bennünket, magyar ifjakat mélyen megrendített. A levelében írod, hogy fivéred, aki a dolgozó nép szabadságáért küzdött, itt, Magyarországon, Dunapentelén halt meg a közös ügyünkért.

Mi, Dunai Vasmű dolgozói szívünkbe zárjuk a Te fivéredet, és a tőled sokezer hős szovjet katonát, akik életüket áldozták értünk, azért, hogy mi most itt békésen építkezhessünk, felépíthessük a dolgozók hatalmán alapuló szocialmányolásmentes szocialista társadalmat.

Különösen megtiszteő feladat számunkra, hogy elesett fivéred sírja felett mi, ifjak a béke műveit építhetjük és azt a szocialista várost, amely megtanítja a magyar dolgozó nép és az ifjúmunkások erejét. Minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy határidő előtt építsük fel a Dunai Vasművet, melyhez Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs bízott meg bennünket.

Mi, magyar ifjúmunkások, DISZ-tagok figyelemmel kísérjük az amerikai imperialisták és csatlósaik újabb háborúra való készülődését. Látjuk azt, hogy az imperialisták azt akarják letiporni az emberi jogokat és rabigába hajtani azokat az országokat, a népi demokrácia országait is, amelyek szabadságukat Töltek, szovjet emberektől kapták.

Mi, magyar ifjak, mikor Rátok gondolunk, hogy Ti vérrel szerzettek meg szabadságunkat, még szilárdabbá teszi azt a meggyőződésünket, hogy Ti szovjet emberek az igazságért harcoltok, de a harcban, melyet a béke megvédése terén vívattok, nem vagyok egyedül, mert mi, magyar dolgozók és ifjúmunkások, s a világ összes a dolgozói fel-sorakoznak a szovjet dolgozók mellé, szoros barátságban, együtt harcolunk a békéért.

Mi, magyar ifjak a munkapadoknál, építőállványokon és Minden munkahelyen dolgozva, keményebben fogjuk meg szerszámainkat, amely ma fegyver az ellenségével szemben. Tudjuk, hogy minden egyes munka mielőbbi elvégzése veresége az ellenségnek. Mi, ifjak vallaljuk, hogy a Komszomolhoz méltóan fogunk dolgozni, és azt a munkamódszert igyekszünk átvenni, amelyet Ti, szovjet emberek dolgoztok.

Mi, ifjak, az új életet építve, sohasem feledkezünk meg a tanulásról, az önképtésről. A Komszomolhoz méltóan születnek meg nálunk is a munka hősei, akik új feladatokat visznek a munkába.

Nem felejtjük el a Szovjetuniónak és szeretett vezérünknek, Sztalin elvtársnak baráti támogatását, akit hozzávégül beszélget a béke ügyéhez, amelyet megteremtünk a szocializmust országunkban. A Szovjetunió baráti támogatását itt, Dunapentelén is érezzük, amikor elkábítottak hozzánk Makszimenko elvtársat, hogy átvegyük tőle az építőszakmában elért hatalmas eredményeket. A Sztahánov-mozgalom jelentőségét nálunk is megértettük és legtöbb építkezésnél alkalmazzák is a Sztahánov-munkamódszert.

Nálunk is naponta formálódnak az ifjúsági emberek, ifjúk, sztahánovisták, akik munkájukban hatalmas eredményeket érnek el.

Nekünk, ifjú kommunistáknak, DISZ-tagoknak az a kötelességünk, hogy tanuljunk, tanítsunk, hogy megértessük minden egyes dolgozóval a háborúra törekvő imperialisták olyan szándékát. Nekünk fel kell készíteni minden egyes ifjúmunkást a béke, szabadságunk, függetlenségünk és szeretett hazánk megvédésére ha kell, fegyverrel a kézben harcolnunk.

Fogadjuk mi, magyar ifjúmunkások, a Komszomolhoz méltóan, minden nehézséget leküzdve, dolgozunk és a kotunk, a Pártnak mindenkor hű követői és segédcsapatai leszünk és győzelemre visszük a szabadság vörös zászlóját, amelynek dicsőségéért a Te bátyád is feláldozta fiatal életét.

Elvtársi üdvözletel:

Dunai Vasmű Építkezés 3-as sz. DISZ-szervezetének ifjúmunkásai

Elérte ezer új „Szabad Nép"-előfizetőért!

Pártunk központi lapja, a „Szabad Nép", hazánk legolvasottabb lapja, több mint félmillós példányszámban jelenik meg. A „Szabad Nép" a dolgozóknak mindennapi munkájukban egyik legfőbb segítőtársa, és napnap után újabb kendőleket ad nekünk a szocialista haza építésért folyó munkában. De éles fegyver is a „Szabad Nép" népünk ellenségével szemben folytatott harcunkban.

Most a napokban újabb előfizetés-gyűjtő kampány indult. Nem üzleti célok indították a Pártot erre, hanem a szocializmus építése és a jelenleg nemzetközi helyzet fokozottabb ítéletelmenyei.

Egyre nagyobb és bonyolultabb feladatokat kell megoldanunk, és ehhez nyújt döntő segítséget a „Szabad Nép". Az 1951. tervév bennünket, a Dunai Vasmű építőit is egyre nagyobb feladatok elé állít, s czeknek megoldásában nem, nélkülözhetjük a „Szabad Nép" irányítmutató segítségét.

Ezért indítunk harcot ezer új előfizető beszervezéséért. Ez nem könnyű feladat, de megvalósítható követelmény. Ma minden népnevelő és minden „Szabad Nép"-olvasó csak úgy előfizetőt szerez, máris túlteljesítettük célkitűzésünket. Ezen a téren máris vannak jó és ígéretkedő kezdeményezések, mint például: a Gépészeti Osztály pártcsoportja, amely egy nap alatt megkétszerezte a „Szabad Nép" előfizetőinek számát. Vagy egyéni példaként kívánkozik Andó Ferenc gépész, aki kongresszusi felajánlásában a többek között vállalta, hogy 8 új előfizetőt szerez.

Ebben a munkában, ebben a megtisztelő feladatban járjanak az élen pártaktíváinak és ifjúsági szervezeteink is! Legyenek nemes versenyre az előfizetők gyűjtésében.

Induljunk tehát harcba a „Szabad Nép" olvasóiért a kiszélesítéséért, az 1000 új előfizetőért, mert minden új előfizetővel erősítjük a békéért harcolók táborát.

(— fürjes —)

Levél a kommunista példamutatásról

Az alábbi levelet Kocsa László elvtárs, a pártbizottság agit. prop. titkára olvasta fel a Dunai Vasmű építőinek üzemi pártkonferenciáján.

A vasúti kirakodón januárban 12-én, délfelkor az FK 816. számú gépkocsi rakodása közben Keller Miklós elvtárs, a szállítómunkások irányítója beállt a gépkocsiba. Megrakodás után a soros leherkocsirakodó szakítás be akart ülni és felszólította Keller elvtársat, hogy szálljon ki a kocsiból, mert a helyi ő illett még mint soros rakodómunkást. Szóváltás kezdődött, majd Kovics László rakodómunkás a kocsiból kihúzta Keller elvtársat és ő ült be. Majd Keller elvtárs Lászlót a rakodó szakítársat is ugyanoda feletkezett.

Kérem a Pártbizottságot, hogy az ügyet pizsgálja ki, mert ez az egyik a fegyelmezettlenség kirívó példája, melyet a szocializmusban megengedhetetlen.

Baksa Lászlóné

Dolgozik az MNDSZ-szervezet

A Dunai Vasmű építkezésén dolgozó nők egy kelkes kis csoportja, látszva a nők fontos szerepét és részvétét a szocializmus építésében, az addigi nem ismerve dolgozik szervezetünk megerősítésén. — Pártunk V-ik kongresszusára vállaltuk, hogy minden itt dolgozó és ígonnan érkező asszonytársunkat beszervezzük az MNDSZ-be. A már belépőt olvasókörökbe kívánjuk, hogy minden asszonytársunk résztvehessen oktatásban, és mint tiszteletdíjú, öntudatos ember vegyen részt a boldog szocialista Magyarország megteremtésében.

Ebben a munkában számítunk az építkezésről dolgozó, minden becsülettes, demokratikus érzésű és békét akaró asszony segítségére. A Dunai Vasmű felépítésénél reánk, nőkre is hatalmas feladatok várnak. Tudatosítani kell asszonytársainkban, hogy a demokrácia adta egyenjogúságunk nemcsak azt jelenti, hogy gyermekünk tanulhatnak, hogy a férfiakkal egyenlő feltételek mellett lehet belőlünk szakmunkás, mérnök, vagy vállalatvezető, mint például az ifjúsági építkezés, vezetőnője, Párizsnéné; de jelenti azt is, hogy egyenlő mértékben ki kell venni részünket a kötelesség vállalásából is.

Ma, amikor az imperialista háborús uralmi, ártatlan gyermekeket és anyákat pusztítanak el a legembertelenebb módon ezer- és ezerszámra, nekünk a Dunai Vasművel épülő magyar nőknek és anyáknak még nagyobb felkészüléssel és elszántsággal kell összefognunk és dolgoznunk, hogy a béke győzzön a háború felett. Hogy ne a családi pusztulását lássák szemeink, hanem továbbra is a családi élet felvirágozását. Éppen ezért részt kell vennünk fokozott mértékben a munkaversenyekben. Békénk biztosításáért munkánk fokozásával kell harcolni.

Erőknek a feladatoknak a teljesítésével felelünk meg annak a bizalomnak, amit Pártunk, Rákosi elvtársunk a dolgozó nőknek előlegezett.

Gyertek hát asszonytársak, pótlásra az MNDSZ-be, segítsük elő, mi nők is, hogy békeművünk: a Dunai Vasmű minél hamarabb felépülhessen.

Turbacs Mihályné
MNDSZ-ügyvezető

ILJA ERENBURG: „A KASINI LÁNY"

Dunai Vasmű fiatalja! olvassátok el Ilja Erenburgnak, a nagy szovjet írónak „A kasini lány" című könyvét, amelyet a ti könyvkiadótok, az ifjúsági könyvkiadó adott ki. A kasini lány. Ina Konsztantinovna vallában élt, tanult, örült, szeretett, harcolt, és meghalt azért, hogy ti élhessetek, tanulhassatok, örüljetek és szeresselek.

A hős partizánlány nem sajnálta feláldozni az életét hazájáért és az eljövendő békéért, a népek boldogságáért. Ilja Erenburg megindítóan írja le ennek az egyszerű kislánynak az életét, fejlődését, boldog életét, szerelmét és azután hősi harcát a betolakodó imperialisták ellen. A kasini lányt mindnyájan szívünkbe zárjuk és arra gondolunk, hogy az ő áldozata és még sok-sok szovjet fiatal áldozata tette lehetővé, hogy mi ifjunk a Dunai Vasművet, boldog jövőnket építhessük.

S. A.

SZTAHÁNOVISTA ISKOLA INDULT

Hetedikén kezdte meg működését a Dunai Vasmű első sztahánovista iskolája. Nagyjelentőségű esemény ez a mi életünkben. Olyan munkamódszerelsadókat, oktatókat képeznek ki ezen az iskolán a legjobb szakembereinkből, akik nemcsak gyakorlatilag de elméletileg is gyorsan és biztosan tudnak megoldani bonyolultabb feladatokat is, Főleg a minőségi munka és a jó munkaszervezés tudományát veszik birtokukba az iskola hallgatói. A kőművesek Maximenko elvtárs módszerét, az ácsok pedig Kórik elvtárs és más kitűnő sztahánovista ácsok munkamódszerét ismerik meg és sajátítják el alaposan.

Az iskola előadó-gárdája a legjobb szakemberekből és a minisztériumból kiválasztott elvtársakból áll.

Dunai Vasmű Pártbizottsága

Az MDP Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztálya

Budapest, V. Szent István krt. 9.

Szervezetünk 1950 augusztus 1-ig a Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztálya alá tartozott. Ezt az időpontot szervezetünk a Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztályával egyetértésben azért szabta meg, mert a Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztálya szervezetünk megalakulásakor, 1950 augusztus 1-ig vállalta szervezetünk irányítását, segítő munkáját. Szervezetünk 1950 augusztus 1-ig a Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztályával szoros munkakapcsolatban volt, a Budapest Pártbizottsága Szervezési Osztálya szervezetünk munkáját segítette, szervezetünk munkáját irányította.

Molnár Bálint elvtárs, sztahánovista kőműves jól takarékoskodik és takarékosságra neveli a társait

Vasárnap délelőtt sem tudott nyugodtan maradni Molnár Bálint elvtárs, a sztahánovista kőműves befejezett munka. Töprengett egy darabig, hogy merre menjen, milyen legyen. A bamar elhatározta, hogy körülnéz az építkezéseken. Maga mellé vett néhány brigádtagot és elindult velük.

Röpellenőrzéseken felszedi a szertedobált anyagokat

— Megnézzük, hol dolgozunk rosszul, hol pocsékolják az anyagot. Nemcsak a saját munkánkért vagyunk felelősek, hanem azért is, amit mások végeznek, a Nekünk, dolgozóknak épül ez a város.

Körútjukon sok hibát fedeztek fel. A Csányi-csoport kőművesei, segédmunkásai a kokszkályhák körül áldozkodtak. Nyitva azért, hogy a meleg az szöljön el a szabadba. A kilenc kockánál a szabad ég alatt hevertek az ajtó- és ablaktokok — pusztulásra ítélve. A takaróponyvák a 7-es kocka mellett voltak. Összeraktak a szertedobált mellett. Idáltak, és kivettek egy sárbaljutott, hosszú gumicsövet.

Már tobb, mint egy hónapja, hogy először indult „röpellenőrzésre" Molnár elvtárs a társaival. Sok értékes anyagot felszedtek a sárból, az épületek mellől. A sztahánovista kőműves nem elégedett meg ennyivel.

— Nagy megtakarítást érünk el azzal, hogy vasárnaponként röpellenőrzésre járunk, de ezzel nem elégedhetünk meg. Úgy kell dolgoznunk, hogy a munkahelyünkön minél több anyagot felhasználjunk.

Eddig sem pazarolták az anyagot, a Kazi-brigád tagjai, de Molnár elvtárs kezdeményezésére anyagtakarékossági mozgalmat indítottak.

Sztálin elvtárs születésnapját nagy teljesítménnyel akarták megünnepelni, de úgy gondolták, hogy ezen a napon még jobban kell takarékoskodni is, mint máskor.

A falak felét darabtéglából rakja

Az építkezés mellett nagy halom téglát levert. Telei elörtek a szállítók és a kőműves-brigádok nem szívesen dolgoztak darabtéglákkal. Azt mondták, hogy úgy nem tudják teljesíteni a normát. Molnár elvtárs így szólt a munkavezetőhöz:

— Hozassa ide azokat a téglákat is. Felhasználjuk majd a darabtéglákat is és túlteljesítjük majd a normát is.

Kétszázhuszonkilenc százalék volt a teljesítményük azon a napon. Bebizonyították, hogy úgy is lehet nagy teljesítményt elérni, ha sok darabtéglát építenek a falba.

Ezt a tapasztalatot máskor is felhasználták. Következtetesen mindig sok darabtéglát építettek be a falakba. Az elmult hét egyik napján, például összeszedettek a műszak vége felé azokat a téglákat, melyeket más brigádok szórtak el. Ezekből is felhasználták minden kis darabot.

Társai követik példáját

Molnár elvtárs a brigád bizalmija arra nevelte a brigád tagjait, hogy a darabtéglákat ne a minőség rovására építsék be. Az erős, minőségi falak kézsítésében is járt elöl példával. A darabtéglák „futó-sorba" kerültek. Minden második téglasor egész téglákból álló „kötő-sor" lett.

Egyik délután a műszak végén, még sok habarcs volt a keverőládában. Molnár elvtárs nem felte le szerszámait a fujáskor, mert tudta, hogy az éjszakára odthagyott habarcs, másnap már használhatatlan. Addig dolgozott, míg a habarcs tartott. Utána szigorúan ellenőrizte, hogy minden habarcsláda üres maradjon éjszakára.

Molnár elvtárs a segédmunkásokat is az anyagtakarékosságra neveli. Régi szakmunkás már, azt mondja magáról, hogy a fiataloknak építi a szocialista várost. És állandóan segíti is nekik az építésben. Szlovák Ilonka és Irénke, Hegedűs Zsuzsi és Tobai Julika tőle tanulták meg, hogyan és miért takarékoskodjanak minden csepp malterral, minden darab téglával. A sztahánovista kőműves az anyaggal jól takarékoskodók példaképe, kövesek ő azok is, akik ma még gondatlanságukkal elpazarolták azt, amit Molnár elvtárs és társai megtakarítottak.

Egy kenyérgyári födémrész rossz betonozása

merénylet az emberi életek ellen

A kenyérgyári építkezésen Juhász fűmővezető kiadta az utasítást, hogy betonozzanak le egy első emeleti födémrészt. Azzal már nem törődött, hogy a munka mincs előkészítve. Schuszter szaktárs, vasszerelő művezető emberei nem fejezték be a szerelést, pedig már csak néhány órai munka lett volna hátra. Juhász fűmővezető azt is elfelejtette észrevenni, hogy az egyik fairészből néhány sor tégla hiányzik.

Ezzel kezdődtek a bibák. Tordai szaktárs, a betonozás vezetője ellenszavat volt a munkát a födém közepéről kezdeni. A műszaki követelmény az, hogy az egyik végétől a másikig kell haladni a betonozással. A legnagyobb hibát mégis Tordai követte el. Nem követelte meg, hogy készítsék elő a jó munkát, nem törődött azzal, hogy Juhász fűmővezető nem irányította a munkához ügyeletes szerelőt. Tordai felelőtlenül, felkészítetlenül irányította magát a munkát is.

A bordákat előre lehetőnyfatta, de a bordák mellett a lemezekbe is belekerült. A vibrátorral nem sűrítette a betont — és, a tazai, a lemezek szélén o'ven helyen dolgoztam eddig ilyet nyomát sem látták, nem a Makszimenko-rendszernek, de még a Fábík-féle módszernek sem! Mátéházán dolgoztam eddig és ott naponta legalább szerkétszázszor kellett lehajolnom csak a téglákért, és akkor még külön merítővel a malterért vagy minden téglát elhelyezése után a függőért kellett nyúlnom. Ezzel a módszerrel dolgozni, azt mondhatnám, hogy ő'ont! — Adják a téglát, tertik a habarcsot... Szóval, eddigi munkamódszeremhez képest, valósággal forradalmat jelent ez az új módszer! Legfább kétszer, háromszor annyit fogok itt termelni, kőmetteren számolva, mint a régi helyemen.

Ilyen hatalmas előrelendülést jelent egy új munkamódszer átvétele. Nyugodtan hozzátehetjük: még az embert is átformálja egy ilyen fokozatos, vagy ugrásszerű változás. Megtanulja az ember még jobban szerelni a munkáját, még jobban mutatni az egyszerűsítési lehetőségeket, mert: hátha még más is, több is lehetséges!

Bodogan beszélnek ezután a módszerekről a Jezsenovics-brigád tagjai. Büszkék is egy kicsit, dehát lehetnek is. A Makszimenko-módszerrel dolgozni kitüntetés!

T. Gy.

Szovjet gyorsfalazási módszerrel — kétszeres a teljesítmény

A Kilenc kocka falazóbrigádja sokat tudott arról beszélni, hogy mint alakult, formálódott, egyszerűsödött munkamódszere. Ternai Sándor például már a kezdet kezdetétől itt Dolgozik a Dunai Vasmű építésénél a szelőtt Mohácson épített Fábík elvtárssal, a téres sztahánovista kőművessel, aki Pozsonyi Zoltánnal egyáltalán nagyon sokat tett a sztahánovista falazási módszer megbecsülésért. De sokat tud beszélni a munkamódszer kialakulásáról Biró Győző, Illés Zoltán, vagy Gillán József is.

A fiatal sorrendben jöttek olyan sorrendben kimerkedtek ők meg az új munkamódszerrel is. Lezuhólára Makszimenko elvtárs munkamódszere, vetítés birtokukba.

Észszerűbbek a szerszámok

Először falak munkamódszeréről beszélnek. — Nagy erőfeszítés volt az — mondják —, de az csak egyéni munkamódszer volt. Minden kőművesnek volt egy külön munkaterülete. Ugyanerre három szerszámmal is kellett dolgozni. Kanál, kalapács, habarcsverő kellett, hogy forgolyon ő'andóan a kezünkben. — Ha végigoltam egy sor téglát, gyakran vissza kellett térnem a kiindulópontra, hogy elkezdjem a másodikat. — Ott is ugyanígy volt minden készítve az anyag, de egyszerre más volt az, mint a Makszimenko-módszer! Legalább három mintaverő-lára volt szüksége egy mesternek és két segédmunkásra. Egy helyre kellett állandóan tárolni az anyagot.

Folyamatos a munkamenet

— Egészen más a Makszimenko-módszer! Egyszerűbb, szervezettebb hasznosabb. Mindössze egy szerszámra van szükége a falazónak. Egy téglavágó kanálra, a mondhatnám azt is, hogy Makszimenko-kanálra. Ezzel mindent megcsinálhatunk! A falazó mincs egy munkaterülethez kötve. Az anyagtárolást is jobbá tette ez a módszer: ami pedig nagyon fontos, azért először jön az anyag és azután a sztahánovista! A régi módszer két segédmunkást követelt egy szakmunkáshoz, az új módszer, a Makszimenko-módszer pedig két szakmunkáshoz csak három segédmunkást: egy terítőt, meg két téglaadagolót. Az állványozás is egyszerűbb. Most lépcsőzetes állványt dolgoznak. Ha az első kőműves elfalad, az állványozó nyomban elhelyezkedik a másik lépcsőt. Hogy mit jelent ez a terme ésszerűség és a takarékosság szempontjából, erről ismét hosszas beszélnétrenk. Elég, hogy annyit mondunk: ezzel a munkamódszerrel 60 százalékos emelkedést értünk el a falazásnál.

Forradalmi munkamódszer ez

Arról, hogy mit jelent egy éven át munkamódszerátvevés egy-egy szakmunkás, falazó szempontjából is, nem lehet anélkül beszélni, hogy ne beszéljen az ember a kollektívákról, az egész brigádról. Teljesen elválaszthatatlan egyik dolgozó munkája a brigádban dolgozó másik társáétól. De így is versenyezhetnek egymással. A jól megszervezett közösségi munka keretén belül is van egy jelentősége van a munkaversenynek. Sőt itt van még csak igazán nagy jelentősége! Papp László szaktárs példái, aki a mai napon ismerte meg először ezt a módszert, beszél erről ragyogó szemmel.

— Engem nagyon megtepelt ez a módszer — mondja lelkesedve. — Én

A MUNKA HŐSE...

a Borbás-brigád, a Dunai Vasmű építésén dolgozó legjobb ácsbrigád. Jól szervezett küzdelmet folytattak azért, hogy a két Bivaly minél hamarabb befejeződjön, minél hamarabb beköltözhessenek az új épületik, az általunkon érkező ifjúmunkások. Mindig a kőművesek sarkában voltak, nem hagyták őket pihenni.

A brigádvezető és a brigád két tagja Zalacgerszegről jött Dunapentelére. Eleinte csak hármasban dolgozott Borbás József, Hogár Otto és Erhardt István. Később egyenként jelentkezett a brigádba Malik János, Göntezöl János és Bende József. Mindegyikőket először csak próbaidőre vette tagjai közé a brigád. Amikor bebizonyították, hogy jó szakmunkások, szorgalmas emberek, teljesjogú brigádtagok lettek. A hattagú brigád hamar összeszokott és egyre tendíletesebber harcolt a magasabb termelési eredményekért.

A munkamódszerük lényege, hogy felosztották egymás között a munkát és versenyeztek, hogy melyik pár lejezi be gyorsabban a rábízott feladatot. Szégyen lett volna, ha valamelyik pár lemarad a munkával és ezzel hátráltatja a többieket is. Napkürtben szemmel tartották egymás munkáját. Ha látták, hogy valamelyik pár nagyon meglézúe a többieket — délelőtt, a másik négy oly nagy iramban kezdett dolgozni, hogy a délelőtti győzteseknek ürüljük kellett, ha délután nem az utolsó helyre kerülnek. A verseny elvtársiás szellemben folyt. A műszak végén az egész brigád segített a munkával legjobban megterhelt két emberiek.

A brigád tagjai tudták, hogy nem elég gyorsan építeni, az építést olcsóbbá kell tenni. Szigorúan takarékoskodtak a faanyagnak. Már a zsaluzást úgy végezték, hogy üres nélkül szétszedhessék a zsalukat. Még csak elsőt fújtak, de a brigád tagjai, már ott voltak a Bivalynoknál. Összezedték az előző napon használt zsalukat és egyéb faanyagokat. Amikor a tőhi ácsok anyaghiánnyal küzdöttek, ők akkor is zavartalanul dolgozhattak, mert ugyanazt az anyagot háromszor, sőt négyszer is felhasználták. Ez az anyagtakarékosság megnövelte a teljesítményszázalékukat is. A második és harmadik emeleti zsaluzáshoz, már nem kellett új zsalukat készíteni, nem kellett gerendákat, deszkákat fűrészelni, hanem csak egyszerűen összeállítottak a kész fazsalszerkezeket.

Ebből a gyakorlatból új munkamódszer született. Az új munkamódszer szűlőanyja a Makszimenko-féle falazási módszer. A kőművesek a szovjet sztahánovista munkamódszerrel másfélszeresre, kétszeresre emelték teljesítményüket. Az ácsok is tartani akarták a nagy iramot. Ha nem tudtak mozogni a falak mellett a kőművesektől, előre elkészítették a koszorúfaláskat, zsalukat és a munkahelyen már csak az összerakás volt hátra. Az időt teljesen kihasználták, átlagteljesítményük 180 százalék fölé emelkedett és többször túlhaladták a kétszáz százalékon.

Farzekas elvtárs, a tagjeiőt munkavezető nevelte állandóan a brigád tagjait. Először éppen ők illakoztak a legjobban az ellen, hogy segédmunkásokkal dolgozzanak, de Farzekas elvtárs megmagyarázta, hogy a segédmunkásokból új szakmunkásokat kell kinevelnülk. December elején elnyerték az építkezésen a legjobb ácsbrigád nevet. Ezt úgy akarták fokozottan kiérdemelni, hogy mindegykülik maga mellé vett két segédmunkást. Olyan lelkiismeretesen oktatták őket, hogy most, hat hét után a segédmunkások már a bonyolíthabb szakmunkákat is elvégzik. A legkiválóbbak Toma József, Z. Pap Béla és Papp István. A brigád teljesítménye már 140 százalék!

Az építők hűségével tekintenek végig a Borbás-brigád tagjai az elkészült házakon, melyeket ők is építettek, a két Bivalyon, három kockán, az előregyártóelőgy műhelyeiben, sok kisebb épületen. Büszkén emlékeznek arra, hogy az egyik szombaton már éppen készültek a zsalés, amikor megtudták, hogy hiba! kell építeniük. Éjjel-nappal, köpeny nélkül a szakadó esőben építették a hidat, hogy az uszályok biztonságosan hétfőn megkezdhessék. Újabb ideker fel indulnak. Újabb épületeket akarnak sztahánovista módszerrel felépíteni, újabb szakmunkásokat, sztahánovistákat akarnak nevelni.

Solymosi Lajos

Rosszul dolgozik a gépmunka-szervezési osztály

Feltesszük a kérdést Gazda Mihálynak, a gépmunka-szervezési osztály vezetőjének — hogy az állagos gépkihasználás miért oly rendkívül alacsony? Segítünk a válaszadásban. Gazda os tályvezető rosszul dolgozik, nem szervezi a gépek munkáját, pedig az lenne a feladata. Ha az építkezés gépparkja egynegyede lenne a mostanipnak — teljes kihasználás mellett is végzőnek ugyanazt a munkát, mit most a rosszul kihasznált gépek.

Néhány jellemző példát sorolok fel, hogy miként szervezik a gépek munkáját.

A multi hét egyik napján egy nagy betonkeverő gép kezdett a Bivaly I-nél dolgozni. „Gépesítve ölcsóbb a munka" — ezzel a jelszóval állítják oda — pedig az lett volna az olcsóbb, ha nem állítja oli munkába. A betont aljzal-betonozásra használták, az konyhákat és fürdőszobákat betonozták. Ehhez nem kell sok anyag és a betonkeverő gépet egész nap csak félszen ürítették. *A gép normája óránként húsz ürítés, tehát egész műszak alatt csak félórát munkát végzett. Megengedhető-e az Gazda szaktárs?!*

Más helyen ennek az esetnek az ellenkezője történik. Ahol lenne alkalom a gépek kihasználására, oft nem dolgoztatják azokat. Vajjon tud-e arról Gazda osztályvezető, hogy *az alsó sibtón az árkavató betonkeverő fél apt normát teljesít — átlagban?* Beszélt-e már arról Vass szlegvezetővel, hogy kevés csillés ad az árkavátornak, míg a kézirakodók számára van bőven csille? A homolsbányai árkavátor napanta két és félórai normát teljesít átlagosan, tehát 25 százalékos a teljesítménye. A szigetben három transzportőr áll, pedig nem oleó a bérük. Jó lenne talán felébresztení őket többhetes álmukból, siettetni a villanyszerelőt, hogy be lehessen lapcsolni mind.

Lehetne még sorolni a rossz gépkihasználás példáit, de reméljük, hogy ezt majd Gazda szaktárs teszi meg válaszában. Es szeretnénk, ha azt is megtudná konkrétan, hogy *miért ilyen szervezetlen egy szervezési osztály, az ő osztályának munkája.*

S. L.

Klenner mozdonyvezető veri a hozzá beosztott segédmunkásokat

LEGFŐBB ÉRTÉK AZ EMBER!

Erről feleztkezett meg Klenner János mozdonyvezető szaktárs, amikor szórcsizmával verte Tóth Gyula nevű segédkezőjét, vacsora után, mert felhúzta egyik szárcsizmáját.

Pervze nem ez az első eset Klenner szaktársnál. Megtörtént pl. az, hogy Klenner szaktárs éjszakai műszak alatt kina hagyta a mozdonyát, ő pedig nyugodtan lefeküdt a Sikló-iroda helyiségében és aludt. Ha a tőkezők beszélgettek, felugrott és megpofozta őket.

Eppen ideje lesz, hogy Klenner szaktárs hasznosabb munkára használja az erejét. Pl. tartsa rendben a gépét, a lehulló téglákat ne gázollassa össze, s ne engedje meg, hogy a csillékből kiborítsák a téglát, mert ezáltal rengeteg kárba megy. Es végül szeretnénk, ha tudomásul venné a szaktárs azt, hogy alkotmányunk egyforma jogot biztosít minden dolgozónak! A régi inas-rendszer letűnt s a „mesternek" nincs joga a tanuló pofozásához és rugdosásához!

Reméljük, hogy Klenner szaktárs nem fogja többé agyba-főbe verni munkatársait, de inkább azon lesz, hogy a hozzá beosztott segédmunkásokból, vagy segédmunkásokból minél előbb jó szakemberek váljanak.

Bereczky György

Dalolva szép az élet!

(SZOLGÁLATBAN IS?)

Csütörtökön este játszott az ütvegin, — ez a kedvenc nótám, ha jó kedvem támad, ezt énekeltem. Csütörtökön este nem az ütvegen, hanem a pépészeti osztály felé jártam. Nem volt annyira jó kedvem, hogy dalolva jojjak, de úgyis túlharsogtuk volna. A pépészeti osztályon három ember nyakalta a szőlő levét és dőlt. A bor befelé, a nóta kifelé jött a szájukon. Vigh Gyula, Emik géptelepi és Bukator szaktárs, szerelő szolgálaton kívül voltak. Megkapták fizetést, bort vettek. Úgy találtak, hogy levesen vannak és ezért elmentek a pépészeti osztály hivatalos helységébe. Beszerveztek az utóbba Rózsahegyi mozdonyszerelőt. Rózsahegyi szaktárs szolgálatban volt, — de minden különösebb lelkiismeretfurdalás nélkül iszogatni kezdett és a másik kettővel mondta a jelszót: „Dalolva szép az élet!" Ez igaz, de csak akkor, ha a befejezett, sikeres munka után iszunk és dalolunk.

(S.)

Rövid levél Budai elvtársnak a levelekről

A leveleket általában azoknak az embereknek írjuk, akikkel nem szoktunk tolakodni és nem tudjuk szóban elmondani nekik gondolatainkat. A postások messze vizik a leíri gondolatokat, a leveleket. De Budai elvtárs, az Ön épülő levelénél nagyon rövid utat tett meg a postával, a kiváltóne. Megkerülte a négyes főépítésvezetőséget, az épületet és a levelet Farkas főépítésvezető asztalára tette. A levélben utasítások voltak, melyeket Budai elvtárs már szóban is elmondott. A címzettnek az a véleménye, hogy azért kapta ezt írásban is, mert a főépítésvezető ezzel akarja igazolni, hogy az utasítást kiadta. De ez úgy van, meg kell mondanom Onnek, Budai elvtárs —, hogy egy írás átadásával nem lehet a feladatot le írtuknak. S ha nem úgy van — akkor is azt mondom, hogy nem sok értelme van a levelek gyártásának. A felesleges, a másik szobába kiküldött levelek csak Bürokrácia szinnű anúgy is széles termetét hízlalják.

— silaj —

A szocialista kultúra fiatal harcosai — a mélyépítőknél

Jól készülnek a kultúrversenyekre, de a klikk-szellemet még nem küszöbölték ki

Akik mostanában napról-napra látogatják a Mélyépítő kulturtermét, komoly munkának a tanúi. A mélyépítők kulturversenyre készülnek. A szünnapi műgőzöl, a könyvtárszobában olvasgatott füzetben fart az 1. sz. DISZ-szervezet szinjátszócsoportja, a kettesek már újra színpadon próbálnak. Leni, a terem közepén nyisde pár fű és fehány fájnoi, a pengetős népi zenekar adja a zenét és a táncosok énekelnek:

Pentelei hármas kocka de magos,
Tetejébe, babám, az a csillag de piros!
Addig, babám, en a tied maradok!...

A fiatalok örömmel és vagyakozva nézik a tánccsoportot és szeretnének mind főbejőjik alint. Most latják, menyivel szebb a nép tánca, amely a néleik, mint az amerikalak rangadóstáncai.

A kulturverseny megnyugatta a Mélyépítő fiatajai. Munkájuk marta sok tanulsággal szolgál.

Még nem volt, a kulturmunkában reszvevő dolgozók száma, körülbőlül harmine. Ez a harmine azonban jórészt lelkes és kiforro. Különösen jól dolgozik az a szinjátszócsoport, amelynek Létai Kálmán a vezetője. Létaiék rendszeresen tartják a próbákat és vlgyaznak arra is, hogyan adják elő a darabot. Ugyekszenek a szerepeket és nem csupán felcktelenul szavalják a szöveget. Hemző István, a táncesoport szervezője és vezetője. Munkájunk komoly eredménye van. Tudunk kell azt is, hogy Hemző István a dosesszál indult el nem egészen hat hétel ezelőtt, de megfátta azt a különbséget, amely a hivany amerikai kulturárú és a mi kimeritheteilen kulturháznunk közőt van. A táncesoportnak már van egy tánca, amellyel fel is tud lépni. Nagyon tehességos és áldozatkész az öllagú népi zenekar, amely most már együtt működik a táncesoporttal. Valamennyiket összetartja Várnay József, a szakszervezeti kulturfelelős, és ő fáradhatatlanul foglalkozik a fiatalokkal.

Mégis, van egy sor hiba. Ezeket a hibákat ki kell küszöbölnie a Mélyépítők valamennyi kultúrcsoportjának.

Egy este, táneprőba alkalmával, két lány jelentkezett, hogy szeretnének beállni a népi táncosok körébe. A táncosok valóban olyan szépen járták azt a karikázó-tánco, amelynek a bemutatására készülnek, hogy minden fiatalban felébredt a vágy a népi tánc, a magyar tánc iránt. S akkor a táncesoportban akadtak néhányan, akik nem örültek ennek, hanem, lissé durván és inecskodallan dölyffel visszautasitották a jelentkező lányokat. A következő próbán azután már bevettek őket, de az a jelenet bizony nem volt méltó az új, a népi, a szocialista kultúra forradalmárahoz. Ez az, amit úgy nevezünk, hogy „klikk-szellem". Ezt a szellemet már csirájában el kell fojtani. A táncosoknak tudniok kell, hogy az ő feladatuk a népi tánckultúra terjesztése. Olyanoknak kell lenniök, hogy a fiatalok szeressék őket és szívesen vegyék tőlük a tanitást.

A szinjátszó csoportok vezetőjétől sokszor hallunk panaszt, hogy a tagok elmaradoznak a próbákról. Ez nemcsak azt jelenti, hogy a csoport elmarad a kulturversenyben, hanem azt is, hogy gyengiti a mi harcunkat, a Dunai Vasmű felépítéséért folyó harcunk kulturális irányszakaszát. A fegyelmet komolyan meg kell erősíteni, mert csak fegyelmezett munkával lehet eredményt elérni és csak a fegyelmezett kultúrmunka hozza majd meg a résztvevők számára azt az örömet, amely ezzel a munkával jár.

A Mélyépítő fiatajai olyan lelkesek, hogy bizonyosan kijavítják a még meglévő hibákat. A táncesoport máris tanitja a kultúrteremben táncoló fiatalok tömegét a farkasjáték és estéken ő nyávogó, fülsértő szvingek és rumbák helyett vidáman, diadalmasan száll a Radar fölött és a Duna felett szocializmust, soha nem ismerőlt jövőt adó, egészséges magyar fiatalok egészséges dala:

„Pentelei hármas kocka de magos,
Tetejébe, babám, az a csillag, de piros..."

— Sándor —

A KISVASÚT HIBÁI:

Gyenge a sín, a mozdonyok egyharmada, a csillék egytizede rossz

Kedves Elvtársak!

Népgazdaságunk ötéves tervének második évébe kezdtünk, ez nekünk a Dunai Vasmű és a szocialista városunk építőinek különösen nagyjelentőségű, hiszen ötéves tervünk building-szerepének építésével bizott meg bennünket a Párt és dolgozó népünk. Ezért fel kell készülnünk, hogy ez évre előirányzott terveinket nemcsak teljesíteni, hanem túl is tudjuk teljesíteni. A gépészeti osztály legfontosabb feladatunk egyike az építőanyag felszállítása a Dunapartról az építkezésekhez. Ezt azonban a gépészeti osztály csak akkor tudja szászázalékosan teljesíteni, ha megfelelő szocialista segítséget kap a vállalatvezetőségtől és a műszaktól. Elsősorban meg kell szervezniünk a kisvasút és a vasúti gördülő anyag karbantartását, amit jelenleg felmálló műhely- és szerszámhiánynál csak nehezen és egyáltalán nem kielégitő mértékben tudunk biztositani. Csilleállományunk tíz százaléka üzemképtelen.

Van ugyan egy csillekarbantartómühelynek előlépteltett műhely, de ez olyan szűk, hogy csak két csille fér el benne egyszerre.

Múlt év december közepén javaslatot fordítunk először a vállalatvezető elvtárshoz, egy karbantartó műhely felépítésére. Kovágó elvtárs Gazda Mihály, a géptanuma szervezési osztály vezetőjének utasította azzal, hogy ez részletkérdés, amivel ő nem foglalkozhat. Gazda elvtárs jóindulattal fogadta a javaslatunk és utasította a mellé beosztott Kamelhor technikust, hogy foglalja a javaslatot írásba és majd ő átírja, utána eljuttatja Gál főmérnök szakirányhoz. Ennek már egy hónapja és azóta ebben a halasztást nem igény sürgős ügyben tudomásom szerint semmi intézkedés nem történt.

Jelenleg kicsiny mozdonyunk van, de ebből kettő teljesen üzemképtelen, mert az egyiknek hengere repedése, a másiknak pedig tőtengely lőrése van. Az EMUK hetek óta ígér három mozdonynyitort. A mozdonyszín négy mozdony részére készült, ami nem felel már meg az egyre szaporodó mozdonyok miatt.

A körforgalom nincs még kiépítve, holott ha ez időben elkészül, a szállitás sokkal nagyobb ütemben folyt volna,

amiáltal jelentős anyag- és fuvarköltség megtakarítása vált volna lehetővé. Ezért a fő célosság a műszaki osztályt terheli, mert ez volt az, amely húzta-halasztotta a korforgalom kiépítését. A pálya annak daccára, hogy mérnökök tervei szerint készült el, rossz, mert sok benne a felesleges és kanyar. Magát a vasutat alapban lehetséltlés és ennek megjavitásával ennek lehetőségét le. Ezért a mozdonyok egy műszak tartama alatt jóllszó kisklamak nem bírják az igénybevétel. A csillék persze különösen ha tolatnak, ami a körforgalom hiánya miatt szükséges.

sürün klugranak; jelentős kiesést okozva a termelésből. Sürgősen ki kell cserélni a vágányokat 9.3: vagy 12 kg-os sinekre.

Beszerzési nehézségek vannak, úgyan, de egy kis munkaráttal ezekel le lehet küzdeni a cél érdekében. Országszerte vannak ipari és mezőgazdasági vasutak. Ezeknél lehet sínanyagie'esleg, továbbá csillekerék és csapágy. Javasolom, hogy a vállalatvezető néjen lépjen érintkezésbe az illetékes kormányszervekkel és ezekat szerezze meg. Ha a legrövidebb idán belül nem történik intézkedés a szállitás súlyos, válságos helyzetbe kerül.

Sürgősen fel kell állitani egy hatszor tíz méter csille és kisvasút berendezés javitó-műhelyt. Erre a legmegfelelőbb a felsőkikó környéke, tekintettel, hogy a köznonatban van, a gyár és lakótelep között.

Végül meg azt javasolom a vállalatvezetőség nagyjának, hogy olvassák el V. Azsátev: „Távol Mezskavótól" cimű regényét, amelyből tanulhatnak — szocialista módon vezetni dolgozni.

Tóth Zoltán
gépfelelős

SPORT

Élsportolóink bemutatómérkőzése

Jó-és nagy élményben volt részük a Dunai Vasmű dolgozóinak. Elfáradtak Dunapentelére legjobb élsportolóink. Bokszok és asztaliteniszezők. Különösen nagy volt a jelentősége ennek a sportbemutatónak az új város építkezésénél, mert nagy számban dolgozók itt az ifjúság. Nagy jelentősége volt azért is, mert a sportélet a Dunai Vasműben még nem fontakozott ki eléggé. Mi még csak a kezdet-kezdetén járunk. Pedig ezen a fronton is nagy feladatok megoldása várakozik ránk. Az élsportolók megjelenése és bemutatkozása a legnagyszerűbben felkeltette ifjúságunk figyelmét, érdeklődését. A mélyépítőknél, a magasépítőknél egyaránt nagy számban jelentkeztek ifjak és idősebbek a sportbemutató szünetében. Nemcsak azt bizonyitotta ez a bemutatós megrendulás, hogy dolgozó ifjaink érdeklődnek a magyarországi sportolók iránt, akik országos és világmérkőzéseken is hősiesek, gebik, és az új Magyarország erejének, ügyességének, tehetségének megtestesítői sportviszonyaikban, hanem ez a bemutatós megrendulás azt is bizonyitotta, hogy ifjuságunk maga is a sport rajongója akar lenni.

A Nagy—Kárpati, Bednai—Pető, Szalai—Bán, Papp—Sipőcz bokszárok nagy tehetségéit vallottak ki. Különösen Papp játéka ragadta magával a fiatalságot. Nyugodt, magabiztos, elszánt magatartása, játéka, egyszerű demonstrációs után is formálódó, nevelődő hősöt fiatajainkra. Koczián—Sidó asztaliteniszezés pár szép játéka nemcsak a fiatalokra, de az asszonyokra is óriásnő hatást gyakorolt. Hyesfajta megjegyzéseket lehetett hallani: „Ez a szép sportot még mi is megtanulhatnánk." — Szóval: élsportolóink bemutatkozása egymagában is komoly agitáció jelentő, mozgositó hatott.

Sportvezetőink feladata most az, hogy ezt a jó kezdetet átgondolva beszélgetik fel helyi viszonylatban. Szervezzék, mozgositsák az ifjuságot. „Mi nem sportsztárokat akarunk kinevelni...". Ez mondta Romvári elvtárs a mélyépítők sportfelelőse, a sportbemutató után. Valóban ez nem is lehet cél. De rajta kell lennünk azon, hogy röplabdában, asztaliteniszezésben, sakkban, súlyemelésben, futballban, ökölvivásban, atlétikában, stb. ne csak 10—20 fiatal mozgósítsunk, hanem egyre többet, számosabbat, hogy a sport által is előre vigyük a Dunai Vasmű ügyét, népünk és a világ népeinek az ügyét. Nevelőjünk jó sportolókat, edzett fiatalokat, szélesitsük ki a sportmozgalmat és használjunk fel minden lehetőséget a sportmunka sikeresége érdekében.

(Ma)

Megerősödött MSZT-szervezetünk

12-én este számoltak be az MSZT kongresszus küldöttei a Dunai Vasmű dolgozóinak arról, hogy mit tanultak és miket merítettek ki erőt, a dec. 21—22-én megtartott MSZT Országos Kongresszuson. — Handel Sándor elvtárs, a kongresszusi küldöttek vezetője rámutatott beszámolójában arra, hogy az MSZT-tagokra milyen szép, és milyen nagyszerű feladatok megoldása várakozik a Dunai Vasmű épitőkezén. —, „December közepe óta számban is alaposan gyarapodtunk, és ez a növekedés még nagyobb feladatokatró ránk" — mondotta Handel elvtárs. A mindennapi termelő munka fokozása és a takarékossági mozgalom kiszélesítésével kapcsolatban, a szovjet fiatalok példáját emelte ifjaink elé. — „Nem véletlen, hogy a Dunai Vasmű első takarékossági brigádja az MSZT elnevezést választotta. Nem véletlen azért, mert a szovjet ifjúság harcokban edzett ifjúsága ma is nekünk példát ezen a téren ter... Rámutatott arra, hogy a párt ongresszus nemcsak a kommunistáké, de minden becsületes, dolgozó ember ügye is. Az MSZT-nek pedig különösen az. Felhívta az MSZT tagjait arra, hogy a termelő munkával és a szervezési élet jobb kiépítésével segitsék elő a párt kongresszus sikerét.

— Tl. —

Levél a DISZ-iskoláról

Mi, fiatalok, akik a Dunai Vasműtől vagyunk hathetes DISZ-iskolán, küldöttet küldtünk a Pártnak és a DISZ-szervezetnek.

Mi tudjuk, hogy mit jelent számunkra az, hogy tanulhatunk, és ennek tudatában ígérjük, hogy a Párt és a DISZ-szervezet bennünk helyezett bizalmát jótanulással igyekszünk visszonozni.

Az iskola elvégzése után, visszamenve hazánk büszkeségéhez, a Dunai Vasműhöz, az iskolán szerzett tapasztalatokat, mind a termelésben, mind politikai vonalon igyekszünk felhasználni.

Követni fogjuk Pártunk irányvonalát és példaképünket a hős Lenini Komszomolt.

Ha összefogunk s együttesen küzdünk a közös célért, bármelyi fog a világ, hogy hogyan visszük győzelemre a Párt és Rákosi elvtárs zászlaját.

„Fiatalok, építsétek fel a Duna Vasművet, ötéves tervünk büszkeségét!" További jó munkát, és a kövelkező jelszó megvalósitását kivánjuk:

Dunai Vasmű előre.

Álj a verseny élére!

Elvtársi üdvözlettel,
30 fiatal nevében:
Mészáros György,
könnüves tanuló

„A koreai nép szabadságharca"

cimmel csütörtök este 6 órakor Köböl József elvtárs, a Mémosz titkára a Magasépítők kultúrtermében és Antos István elvtárs, pénzügyi államtitkár a Mélyépítőknél előadást tart.

A GYÁRI IFJÚSÁGI ÉPÍTKEZÉS

Villamsarok brigádja vállalta, hogy a rábízott munkát a tervezett idő nyolcadrészére elkészíti. A szállitási távolságot megrövidítették, a szakmai tudásukat Séri mérnök segítségével továbbfejlesztik, munkaegységüket megszálditották. Első eredményük, hogy a betonozásnál teljesítették vállalásukat.

A KISVASÚT HIBÁI:

Gyenge a sín, a mozdonyok egyharmada, a csillék egytizede rossz

Kedves Elvtársak!

Népgazdaságunk ötéves tervének második évébe kezdtünk, ez nekünk a Dunai Vasmű és a szocialista városunk építőinek különösen nagyjelentőségű, hiszen ötéves tervünk building-szerepének építésével bizott meg bennünket a Párt és dolgozó népünk. Ezért fel kell készülnünk, hogy ez évre előirányzott terveinket nemcsak teljesíteni, hanem túl is tudjuk teljesíteni. A gépészeti osztály legfontosabb feladatunk egyike az építőanyag felszállítása a Dunapartról az építkezésekhez. Ezt azonban a gépészeti osztály csak akkor tudja százszázalékosan teljesíteni, ha megfelelő szocialista segítséget kap a vállalatvezetőségtől és a műszaktól. Elsősorban meg kell szervezniünk a kisvasút és a vasúti gördülő anyag karbantartását, amit jelenleg felmálló műhely- és szerszámhiánynál csak nehezen és egyáltalán nem kielégitő mértékben tudunk biztositani. Csilleállományunk tíz százaléka üzemképtelen.

Van ugyan egy csillekarbantartómühelynek előlépteltett műhely, de ez olyan szűk, hogy csak két csille fér el benne egyszerre.

Múlt év december közepén javaslatot fordítunk először a vállalatvezető elvtárshoz, egy karbantartó műhely felépítésére. Kovágó elvtárs Gazda Mihály, a géptanuma szervezési osztály vezetőjének utasította azzal, hogy ez részletkérdés, amivel ő nem foglalkozhat. Gazda elvtárs jóindulattal fogadta a javaslatunk és utasította a mellé beosztott Kamelhor technikust, hogy foglalja a javaslatot írásba és majd ő átírja, utána eljuttatja Gál főmérnök szakirányhoz. Ennek már egy hónapja és azóta ebben a halasztást nem igény sürgős ügyben tudomásom szerint semmi intézkedés nem történt.

Jelenleg kicsiny mozdonyunk van, de ebből kettő teljesen üzemképtelen, mert az egyiknek hengere repedése, a másiknak pedig tőtengely lőrése van. Az EMUK hetek óta ígér három mozdonynyitort. A mozdonyszín négy mozdony részére készült,

ami nem felel már meg az egyre szaporodó mozdonyok miatt.

A körforgalom nincs még kiépítve, holott ha ez időben elkészül, a szállitás sokkal nagyobb ütemben folyt volna,

amiáltal jelentős anyag- és fuvarköltség megtakarítása vált volna lehetővé. Ezért a fő célosság a műszaki osztályt terheli, mert ez volt az, amely húzta-halasztotta a korforgalom kiépítését. A pálya annak daccára, hogy mérnökök tervei szerint készült el, rossz, mert sok benne a felesleges és kanyar. Magát a vasutat alapban lehetséltlés és ennek megjavitásával ennek lehetőségét le. Ezért a mozdonyok egy műszak tartama alatt jóllszó kisklamak nem bírják az igénybevétel. A csillék persze különösen ha tolatnak, ami a körforgalom hiánya miatt szükséges,

sürün klugranak; jelentős kiesést okozva a termelésből. Sürgősen ki kell cserélni a vágányokat 9.3: vagy 12 kg-os sinekre.

Beszerzési nehézségek vannak úgyan, de egy kis munkaráttal ezekel le lehet küzdeni a cél érdekében. Országszerte vannak ipari és mezőgazdasági vasutak. Ezeknél lehet sínanyagie'esleg, továbbá csillekerék és csapágy. Javasolom, hogy a vállalatvezető néjen lépjen érintkezésbe az illetékes kormányszervekkel és ezekat szerezze meg. Ha a legrövidebb idán belül nem történik intézkedés a szállitás súlyos, válságos helyzetbe kerül.

Sürgősen fel kell állitani egy hatszor tíz méter csille és kisvasút berendezés javitó-műhelyt. Erre a legmegfelelőbb a felsőkikó környéke, tekintettel, hogy a köznonatban van, a gyár és lakótelep között.

Végül meg azt javasolom a vállalatvezetőség nagyjának, hogy olvassák el V. Azsátev: „Távol Mezskavótól" cimű regényét, amelyből tanulhatnak — szocialista módon vezetni dolgozni.

Tóth Zoltán
gépfelelős

Egyéni felelősséggel a jobb minőségért

Fokozott minőségi munkával, és egyéni felelősséggel vállalásokat készítünk a pártkongresszusra. A mennyiségi munkát mindenkor figyelembe kell venni, a minőséget is, mert csak a kettő együttesen alkotnak jó munkát, mely a szocialista munkaverseny megvalósitását elősegiti.

Még mindig vannak felelőtlen, a nem minőségi munkát végző dolgozók, akik nem átjak azt, hogy most saját magunknak épitenek, és a rossz munkájukkal saját magunk ellen tanak.

Nem gondolnak arra, hogy ha rakodás közben összetörik téglát, szétszórnak cementet, eldarabolnak deszkát: az a dolgozó népé, az üvéké is.

Nem mindegy hány téglát törünk össze, mert minden egyes téglát egy egy futon az imperialistáknak; de ugyanakkor minden tégla lerakásával erősödik a békefront.

A könnüvesek között is vannak, akik eddig jó munkát végeztek, s ezért kitüntetésekben részesülteki. Az utóbbi időben azonban megváltoztak, s hanyag, minőségre nem sokat adó, rossz munkát végeznek. Még azok közül is, akik a híres szovjet könnüvesitő: Makszimenko elvtárstól tanultak. Kitől azt tanulták, hogy úgy dolgozzanak, hogy munkájuk minőséglleg is megfeleljen. Ezek a könnüvesek nem gondolnak arra, hogy esetleg saját gyermekükre dülhet az a fal, melyet hanyagul raknak fel. Vagy a dimbedombiba vakolás a saját szeszüket bántja majd, mert esetleg pont abba a lakásba fogunk beköltözni.

Elvtársak! Módodban áll, főleg függ, épitő magadnak jobb lakást, mint amilyet az átkos Horthy-rendszerben épitettél a fűkétekbe.

Ezen hibák fokozott felelősségel rónak a műszaki dolgozókra is, akik nek feladatuk ezeket megtálni, s a bért olyan arányban csökkenteni — selejt esetén —, mint amilyen arányban a termelés értéke csökkent.

Elvtársak, ifjú épitők!

Pártunk Országos Kongresszusára készülünk, hol az eddig elvégzett munkánkat, és a kijavitandó hibákat vitatják majd meg.

A kongresszus tiszteletére javitunk, ki mióbb hibáinkat, és fokozott minőségi munkával harcolunk a békéért, s váljunk a szocialista épités minél tökéletesebb épitőivé.

Göncz Ferenc,
ifjúmunkás

Más eltt meg a vacsorámat

Rendet kérünk a 8-as számú konyhán!

A munka befejeződött. Az alkonyat is az estébe hajlott. A vacsoraosztás megkezdődött a szokásos kiabálás és lökdösés közöt. A csörömpölés nagy, de a kés szakácsnál senki sem tudja túlkiabálni, akik egy új rendet vezettek be a 8-as sz. konyhán: kanál nincs, aki enni akar, adjon zálogot: igazolvány, sapka, bármit elfogadunk. Ebből kipolgozay fordult elő az az érdekes eset, hogy én a vacsora helyett levelet irok a „Dunai Vasmű Építője" szerkesztőségének és inkább szeretném azt az ismeretlen, de igen szép tiszteletű szaktárs a vacsorámat bekebelezte. Bizonyára nem gondolt arra, hogy én is dolgoztam, a normám túlteljesítve jól meg is éheztem. A szaktárs jóvoltából a vacsorázást kénytelen volt — másnapra elhalasztani.

A konyhai személyzet sem tanúsít tiszteletet a dolgozókkal szemben. Ennek hatásának tapasztalatszerűen a 13-as sz. konyhára, és annak módszerére térjenek át. Igy a 8-as sz konyhán meg fog szűnni az „ököljog" törvénye.

A gondnokság teremtsen rendet a 8-as sz. konyhán, és szervezzék át a záróra- és a csere módszerét, hogy a dolgozók ne feltúborodon és tolakodás közben kezdjék és végezzék az étkezést.

Dunapentele, 1951. január 19.

Zátonyi Sándor,
ifjúmunkás

DUNAI VASMŰ ÉPÍTŐJE,
az MDP Dunai Vasmű épitkezése pártbizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: Leisztinger Ferenc
Szerkesztők: Fürjes János
Szerkesztőség: Dunai Vasmű épitkezése 7 kocka
Felelős kiadó: Kocsa László
Nyomatott a Szikra Lapnyomda korforgógépén.
Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Kulcsár Mihály.